

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 10. Concilium Antiochenum. Dedicatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV.
A. C. 341.

§. X.

Concilium Antiochenum. Dedicatio.

Ecclesia, quam Constantinus Magnus Antiochiæ Regia magnificentia ædificare cœperat, non ante decem annos ad perfectionem perduci potuit, nempe anno quinto Imperii filiorum Constantini. Jesu Christi 341. Anni quintus, decimus, vigesimus, quo Principes regnabant, cum Solemnitate celebrari solebant, itaque hoc anno Ecclesia Antiochena dedicanda erat, in quem finem magnus Episcoporum numerus illuc congregatus. Eusebius Nicomediensis, hac occasione prensata, numerosum Concilium coegit, ut, quæ sibi proposuerat, in S. Athanasii exitium exequeretur. Nonginta septem Episcopi convenerunt, quorum pars maxima Catholicorum erat, tamen quadraginta Ariani numerabantur; collecti ex sequentibus Provinciis Syria, Phœnice, Palæstina, Arabia, Mesopotamia, Cilicia, Isauria, Cappadocia, Bithynia, & Thracia. Notissimi inter Episcopos Arianos fuere, Eusebius Constantinopolitanus, Dianeus Cæsariensis in Cappadocia, Flaccillus Antiochenus, Theodorus Heracleensis, Narcissus Neroniadenus, Macedonius Mopsuestanus, Maris Calcedonensis, Acacius Cæsariensis in Palæstina, Patrophilus Scythopolitanus,

Socr. II.

c. 8.

Soz. III.

c. 5.

Pallad. vita

Chryf. p. 78.

tanus, Eudoxius Germanicensis in Syria, Sæculum IV.
 Georgius Laodicensis, Theophronius A. C. 341.
 Thyaneus. Catholicorum Metropolita-
 ni aderant quatuor, Antiochenus, Hera-
 cleensis, & utriusque Cæsareæ. Marcel-
 lus Ancyrae, Metropolitanus Galatiæ
 quintus fuit, si credere debemus, sicut
 omnino valde credibile est, ipsum huic
 Concilio interfuisse. S. Maximus Epis- *Socr. II. c.*
 copus Jerosolymitanus abesse voluit, me- *8. Soz. II.*
 mor fraudum, quibus ad subscribendum *c. 6.*
 S. Athanasii condemnationi inductus fue-
 rat. Nemo Italiæ Episcoporum adfuit,
 aut ex reliquis Occidentis partibus, nec
 quisquam a Julio Papa missus, quamvis
 exstiterit Canon prohibens, ne Ecclesiæ
 sine consensu Episcopi Romani quidquam
 statuatur. Hæc sunt verba Socratis, quæ
 de statutis generalibus, non autem par- *v. Vales. hic.*
 ticularibus intelliguntur.

Concilium hoc Antiochenum Marcel-
 lino, & Probino Consulibus, Indictione
 decima quarta, id est, anno 341. ante
 mensem Septembrem actum est. Ipse
 Constantius Imperator aderat. Cum Eu- *Athan. de*
 sebiani scirent, ab omnibus aliis hæresis *Synod. p.*
 incusari, statim fidei Confessionem per *891.*
 modum epistolæ composuerunt, iisque *Socr. II.*
 tradiderunt, ne secum communicare de- *c. 10.*
 tractarent. Erat autem hujusmodi:
Avii Sectatores non fuimus, quomodo
enim Presbyterum sequeremur Episcopi?

A a 5 nullam

catio.
 Magnus
 ia ædi-
 annos
 nempe
 nstanti-
 us, de-
 regna-
 lebant,
 ena de-
 magnus
 grega-
 c occa-
 ncilium
 , in S.
 Nona-
 t, quo-
 erat,
 eraban-
 ciis Sy-
 tesopo-
 ia, Bi-
 er Epis-
 onstan-
 nsis in
 enus,
 us Ne-
 stanus,
 sarien-
 opoli-
 tanus,

Sæculum IV. *nullam aliam fidei professionem amplexi
A. C. 341. sumus, quam quæ ab initio credenda pro-*
posita fuit, sed fidem ejus sollicitè exami-
natam recepimus, & nostram agnovimus,
non alienam secuti sumus. Quod ex his
quæ jam professuri sumus, videbitis. Ab
initio docti sumus credere in unum Deum,
Summum, Creatorem, & Conservatorem
omnium rerum intelligibilium, & sensibi-
lium; & in Filium unicum Dei, ante
omnia sæcula subsistentem, & coexisten-
tem Patri, qui eum genuit, per quem
omnia visibilia, & invisibilia facta sunt;
Qui in novissimis diebus secundum Beneplacitum
Patris descendit, carnem sumpsit ex
S. Virgine, & omnem voluntatem Patris
sui implevit, qui passus est, resurrexit, &
in Cælum rediit; qui sedet ad dexteram
Patris, & qui venturus est judicare vivos,
& mortuos, qui Rex, & Deus permanet
per omnia sæcula. Credimus etiam in Spi-
ritum S. & si addere necesse est, credimus
quoque in resurrectionem carnis, & vitam

Soz. III. 5. *æternam.* *Eo modo concinnata erat hæc*
formula, ut Catholicis simul, & Arianis
posset satisfacere; nihil continebat, in
quod pars utraque non consentiret, nec
ulla vox, quæ non esset ex Scriptura, au-
diebatur; hic Filius coæternus, aut con-
substantialis Patri nec affirmabatur, nec
negabatur. Hæc epistola Eusebianorum
cura ad omnium civitatum Episcopos
missa;

missa; eos autem, qui tunc Antiochiæ Sæculum IV.
præsentibus erant, illa fuisse contentos, cre- A. C. 341.
dere oportet, quod deinde cum Eusebia-
nis communicaverint.

Cæremonia Dedicacionis peracta, de *Hilar. de*
Ecclesiæ negotiis tractari cœptum, & *Synod. p.*
quidem primo de iis, quæ ad fidem spe- 333. 334.
ctabant. Nulla ulterius mentio rediit
de hæresi Patris, Filii, & Spiritus S. di-
versam esse substantiam affirmante, id est,
Arii errore, utpote jam ab omnibus da-
mnato, &, saltem ut videbatur, rejecto;
sed in illam hæresim insurrexerunt, quæ
etiam post Concilium Nicænum dicebat;
tria tantum Patris, Filii, & Spiritus S. esse
nomina, quæ Soli Patri tribuebantur.
Suspicio erat unum Episcoporum hunc
errorem fovere, & ex sequentibus pate-
bit, eum fuisse Marcellum Ancyranum,
quem Sabellianismi accusabant. Ad con-
demnandam hanc hæresim visum est pro-
ducere fidei confessionem, olim a S. Lu- *Soz. III.*
ciano Martyre compositam, quam manu c. 5.
ejus descriptam, & inventam ferebant.
Hæc omnibus nonaginta novem Episco-
pis probata est. Erat autem hujus te-
noris:

§. XI.

Fidei formula.

Ex traditione Evangelii, & Apostolo- Athan. de
rum credimus in unum Deum Patrem Synod. p.
omni- 892.